

послѣ научихъ го, и, ако и да не желайъ да испытвамъ тайнытѣ ти повече отъ колкото ты искашь за длѣжностъ счетохъ да обадїши на тебе.

Отъ какъ увѣрехъ пріятелкожа си че възлагамъ на неѣ всяко довѣріе, тя започна да говори съ сладкийтѣ и постоянныйтѣ си гласъ ; — г-жа Обри дойде снощи скрытомъ у дома. И първо мя пригърнѣ съ непріятнѣти си рѣцѣ което никакъ не ми ареса ; послѣ, между многото плаче-ве и рыданія за себе си, примоли мя да избавиѣ двѣтѣ ѹ сродници отъ разореніето имъ. И ето какво научила като гы съгледателствувала споредъ благодатныйтѣ си обычай ; тѣзи господжи имали намѣреніе да посветятъ на нѣкой мънастырь всичкийтѣ си имотъ за да отмахиютъ неравенството между твоето състояніе и на Маргаритѣ.. Понеже не могатъ да тя направятъ богатъ, искать да станатъ тѣ сиромаси. И тѣй за нуждно счетохъ да ти обадѧ, братовчеде, за рѣшеніето имъ, доестойно, наистинѣ, на двѣтѣ онѣзи доблестен-ны сърдца, но и хымерическа главы. Допрости-ми да приложиѣ, че твоїж длѣжностъ е да прѣ-варишъ както можешъ туй тѣхно рѣшеніе. Изли-шао е да ти кажиѣ, защото безъ друго разби-рашъ го и ты както и азъ че ще бѫде пеизбѣ-жно раскаяніето имъ. Ако да бѣ склонилъ, дру-же, да ся оженишъ за Маргаритѣ, всичко щеше да стане медъ и масло, но тиотишель та сися за-клѣль, безумно наистинѣ по тѣй както ся увръзва